

TENIS - RAZISKOVANJE

1. Uvodna razmišljanja
2. Področja raziskovanja
3. Predstavitev raziskav
4. Vprašanja in razprava.

UVODNA RAZMIŠLJANJA

Vaša naloga je postaviti temelje raziskovanja na ožjem problemskem področju (pr. z vidika raziskovanja “manj” razvita športna panoga).

- Kje se boste lotili naloge?
- Kaj vas bo kot kineziologa najprej zanimalo?
- Katere metode, postopke, meritve, analize, orodja, tehnologije... boste uporabili?
- Na kakšne probleme, težave, stranpoti lahko naletite?
- Komu bodo rezultati, ugotovitve, izsledki namenjeni?
- Kako boste dobljeno predstavili?

PODROČJA RAZISKOVANJA

- POTENCIALNE RAZSEŽNOSTI
- REALIZACIJSKE IN MOBILIZACIJSKE RAZSEŽNOSTI
- ANALIZA TENIŠKE IGRE
- TENIŠKA TEHNIKA IN TAKTIKA
- POŠKODBE TENIŠKIH IGRALCEV
- TEKMOVALNA USPEŠNOST IN TEKMOVALNI SISTEM
- UČENJE TENISA
- ZAČETNI IZBOR, USMERJANJE, SELEKCIJA, NADZOR
- TENIŠKI TRENERJI
- SOCIOLOGIJA
- ORGANIZIRANOST.

POTENCIALNE RAZSEŽNOSTI (11)

1. motorične sposobnosti (9)
2. funkcionalne sposobnosti (2)
3. morfološke značilnosti (4).

•
•
•

Müller, E. (1989). Sportmotorische Testverfahren zur Talentauswahl im Tennis. Leistungssport 19 2: 5-9.

- **Cilji:** oblikovati in ovrednotiti testno baterijo za teniške igralce za pomoč pri nadzoru in spremljanju telesnega in gibalnega razvoja igralcev
- **Vzorec merjencev:** 80 izbranih teniških igralcev
- **Vzorec spremenljivk:** 21 motoričnih testov
- **Rezultati:** s faktorsko analizo so izolirali tri faktorje. Prvi faktor so poimenovali eksplozivna moč rok in ramenskega obroča in vnaprej predvideno gibanje (met rokometne žoge, pahljača, test reakcije in dinamometrija dlani). Drugi faktor so imenovali eksplozivna moč nog (tek na 20 m in Sargent test). Tretji faktor so imenovali faktor specialnih tekaških sposobnosti in hitrosti reakcije, (tek na 400 m in reaktometrom). Izdelali so tudi profile za posameznega merjenca in tabele z normami za posamezno starostno kategorijo.

•
•
•
Bunc, V., R. Dlouha, J. Höhm, V. Safarik. (1990). Testova baterie pro hodnoceni urivne telesne pripravenosti mladych tenistu. TPV 38 4: 194-203.

- **Cilji:** primerjava tekmovalne uspešnosti in rezultatov teniško motoričnih testov
- **Vzorec merjencev:** 80 deklic, dečkov starih 13 in 14 let
- **Vzorec spremenljivk:** 8 motoričnih testov in testi antropometrijskih mer
- **Rezultati:** na osnovi primerjav med posameznimi testi in uspešnostjo merjencev v tenisu so ugotovili visok pomen hitrosti pri mladih teniških igralcih.

•
•
•

Filipčič, A. (1993). Zanesljivost in veljavnost izbranih motoričnih testov v tenisu. Ljubljana: Fakulteta za šport.

- **Cilji:** določiti faktorsko veljavnost in zanesljivost teniških, motoričnih antropometričnih spremenljivk, primerjava tekmovalne uspešnosti in rezultatov teniško motoričnih testov, izdelava profilov za merjenje.
- **Vzorec merjencev:** 43 teniških igralcev starih od 15 do 23 let
- **Vzorec spremenljivk:** motorični in teniški testi in antropometrične mere
- **Rezultati:** vsi testi, ki so imeli ustrezno zanesljivost, so bili uporabljeni v nadaljevanju raziskave. S faktorsko analizo so bili izolirani štiri faktorji: agilnosti, repetitivne moči in gibljivosti, eksplozivne moči nog in hitrosti gibanja z roko. Na osnovi delnih regresij je bila oblikovana testna baterija (pet osnovno in en teniško motoričen test ter tri antropometrične mere). Rezultati regresije kažejo na statistično značilno povezavo sistema testov s kriterijem. Varianco kriterija je možno v približno 40 % pojasniti s sistemom uporabljenih spremenljivk.

•
•
•

Filipčič, A. (1996). Evalvacija tekmovalne in potencialne uspešnosti mladih teniških igralcev. Ljubljana: FŠ.

- **Cilji:** ovrednotiti tekmovalno in potencialno uspešnost na osnovi regresijske analize in ekspertnega modeliranja
- **Vzorec merjencev:** 87 oz. 42 teniških igralcev od 12 do 14 let
Vzorec spremenljivk: motorični, teniški, funkcionalni testi in antropometrične mere
- **Rezultati:** regresijska analiza je bila opravljena ločeno na motoričnem, morfološkem in funkcionalnem delu ekspertnega drevesa. Z morfološkimi prediktorskimi spremenljivkami je bilo pojasnjenih 51 % kriterijske spremenljivke, z motoričnimi spremenljivkami 64 % in funkcionalnimi 54 %. Na najvišji ravni treh obravnavanih razsežnosti je avtorjem uspelo pojasniti 66 % kriterijske spremenljivke.

•
•
•

Filipčič, A. (1996). Evalvacija tekmovalne in potencialne uspešnosti mladih teniških igralcev. Ljubljana: FŠ.

- **Rezultati:** s postopkom ekspertnega modeliranja je bila ocenjena uspešnost teniških igralcev na vseh ravneh modela potencialne uspešnosti mladih teniških igralcev. Skladnost rezultatov dobljenih z ekspertnim modeliranjem in regresijsko analizo je bila pri morfoloških razsežnostih 0.41, pri motoričnih razsežnostih 0.66 in pri funkcionalnih razsežnostih 0.58. Na najvišji ravni t.j. ravni potencialne uspešnosti mladih teniških igralcev je skladnost rezultatov 0.72. Povezanost rezultatov dobljenih z ekspertnim modeliranjem in regresijsko analizo ter kriterijsko spremenljivko je pri prvi metodi 0.54, pri drugi pa 0.81. Zaključki raziskave potrjujejo uporabnost ekspertnega modeliranja pri ocenjevanju potencialne uspešnosti mladih teniških igralcev.

•
•
•

Stropnik, I. (1996). Zanesljivost in faktorska veljavnost izbranih testov koordinacije pri tenisu. Ljubljana: FŠ.

- **Cilji:** ugotoviti zanesljivost in faktorsko veljavnost izbranih koordinacijskih testov
- **Vzorec merjencev:** 60 otrok starih od 7 in 8 let (Tenis point, Šport+)
- **Vzorec spremenljivk:** 17 testov koordinacije
- **Rezultati:** večina testov ima dobre mere zanesljivosti in homogenosti. Zaradi zelo nizke zanesljivosti, je bil test lovljenje padajoče palice izločen iz nadaljnje obdelave. S faktorsko analizo smo izolirali tri latentne sposobnosti: prvi faktor se imenuje faktor ritma in koordinacije oko-roka, drugi je faktor splošne koordinacije in tretji faktor agilnosti in orientacije v prostoru. Na osnovi podatkov o zanesljivosti, veljavnosti in praktične uporabnosti testov, priporočamo za praktično uporabo: odbijanje žogice z loparjem z obema stranema, metanje in lovljenje žogice, odbijanje žogice z loparjem z eno stranjo. Za merjenje sposobnosti splošna koordinacija priporočamo poligon nazaj in rušenje žogic in medicinski ter tek s spremembo smeri z loparjem, pahljača.

•
•
• **Završki, S. (1997). Povezanost rezultatov izbranih testov funkcionalnih sposobnosti z uspešnostjo mladih teniških igralcev. Ljubljana: FŠ.**

- **Cilji:** primerjati laboratorijski test aerobne moči in tekaški test (tek na 2400 m) s tekmovalno uspešnostjo mladih teniških igralcev
- **Vzorec merjencev:** 42 teniških igralcev starih od 12 do 14 let
- **Vzorec spremenljivk:** maksimalna poraba kisika, izmerjena z laboratorijskim testom na tekoči preprogi in rezultat teka na 2400 m. Kriterijsko spremenljivko je predstavljal koeficient tekmovalne uspešnosti na tekmovanjih v zadnjih 52 tednih.
- **Rezultati:** povezave med tekmovalno uspešnostjo in tekaško vzdržljivostjo ter aerobno močjo so šibko izražene, vendar statistično značilne. Med obema spremenljivkama se je pokazala, nizka in statistično neznačilna povezanost. Razlogi za šibke povezave obeh spremenljivk, s kriterijsko, so v slabi aerobni pripravljenosti mladih teniških igralcev in anaerobnih značilnostih teniške igre.

•
•
•
Jedlička, Ž. (1998). Vpliv izbranih motoričnih in anaerobnih testov pri pojasnjevanju tekmovalne uspešnosti v tenisu. Ljubljana: Fakulteta za šport.

- **Cilji:** ugotoviti kolikšen delež predstavljajo anaerobne sposobnosti teniških igralcev pri pojasnjevanju tekmovalne uspešnosti
- **Vzorec merjencev:** 15 teniških igralcev starih od 13 do 21 let
- **Vzorec spremenljivk:** izbrani motorični testi, ki se odvijajo v anaerobnih pogojih in spremenljivke dobljene s pomočjo testa Wingate. Kriterijsko spremenljivko je predstavljal koeficient izračunan na osnovi lestvice TZS
- **Rezultati:** pokazali so statistično značilen vpliv izbranih motoričnih in anaerobnih spremenljivk pri pojasnjevanju tekmovalne uspešnosti.

-
-
- Por, M. (1999). Večletno spremljanje razvoja rezultatov kakovostnih slovenskih teniških igralcev in igralk v izbranih antropometričnih in motoričnih testih ter tekmovalni uspešnosti. Ljubljana: Fakulteta za šport.

- **Cilji:** primerjati rezultate motoričnih in morfoloških testov s tekmovalno uspešnostjo izbranih teniških igralcev
- **Vzorec merjencev:** 10 vrhunskih teniških igralcev-k izmerjenih na FŠ od 1992 do 1995
- **Vzorec spremenljivk:** teniško motorični, funkcionalni testi, antropometrične mere
- **Rezultati:** ugotovljeno je bilo, da izboljšanje motoričnih in funkcionalnih rezultatov povzroči tudi izboljšanje tekmovalnega rezultata. Spremembe morfoloških značilnosti (ATV, TT) vplivajo na tekmovalno uspešnost. Pri moških so s tekmovalno uspešnostjo najbolj povezani testi: hitrosti (T20), hitre moči nog (SAR, 4SKOK), hitre moči rok (MM2), vzdržljivosti v moči (DT60). Pri ženskah pa testi: hitrosti (T20), koordinacije (POL), agilnosti (PAH), hitre moči nog (SAR) in vzdržljivosti v moči (DT60).

•
•
•
Šerjak, M., M. (2000). Povezanost izbranih motoričnih sposobnosti in tekmovalne uspešnosti mladih teniških igralk. Ljubljana: Fakulteta za šport.

- **Cilji:** ugotoviti stopnjo povezanosti med posameznimi motoričnimi sposobnostmi ter tekmovalno uspešnostjo
- **Vzorec merjencev:** 51 mladih teniških igralk, starih od 11 do 14 let
- **Vzorec spremenljivk:** teniško motorični (moč, hitrost, gibljivost in koordinacija), funkcionalni testi, antropometrične mere, kriterijska spremenljivka (tekm. usp.)
- **Rezultati:** z regresijsko analizo je bila ugotovljena povezenost med 13 prediktorskimi spremenljivkami (motoričnih testi) in kriterijsko spremenljivko (tekmovalno uspešnostjo). Rezultati so pokazali, da je skupina izbranih motoričnih testov statistično značilno povezana s kriterijem (0,72) in da je sistem prediktorskih spremenljivk pojasnil 52% variance kriterijske spremenljivke.

•
•
•
Stare, M. (2002). Povezanost izbranih antropometričnih in motoričnih spremenljivk s tekmovalno uspešnostjo pri teniških igralkah starih od 12 do 14 let. Ljubljana: FŠ.

- **Cilji:** ugotoviti stopnjo povezanosti med posameznimi antropometričnimi spremenljivkami, motoričnimi sposobnostmi ter tekmovalno uspešnostjo
- **Vzorec merjencev:** 75 izbranih teniških igralk starih od 12 do 14 let
- **Vzorec spremenljivk:** prediktorske spremenljivke (antropometrične mere, motorični testi) in kriterijska spremenljivka (tekmovalna uspešnost)
- **Rezultati:** so pokazali na statistično značilno povezavonost sistema prediktorskih spremenljivk z kriterijsko. Z morfološkimi prediktorskimi spremenljivkami je bilo pojasnjeno 32 % kriterijske spremenljivke, z motoričnimi spremenljivkami pa 41 %. Znotraj baterije antropometričnih testov tri spremenljivke (obseg goleni, telesna teža, kožna guba suprailiakalna) s svojim delom variance pojasnjujejo kriterijsko spremenljivko. V prostoru motoričnih spremenljivk test vzdržljivosti (T2400) in test hitrosti (T5) statistično značilno pojasnujeta varianco kriterija.

Pregled ugotovitev

	Hitrost	Koordinacija	Agilnost	Moč	Vzdržljivost	Gibljivost	Antrop. mere
Müller, E. (m)	T20 m, hitrost reakcije		pahljača	met rokom. žoge, Sargent skok	400m ?		
Bunc, V., et al (m,ž)	T20 m						
Filipčič, A. (m)	T20 m, taping z roko		pahljača, heksagon, hitrost stopanja	Sargent skok, dviganje trupa	tek 2400 m	zvinek, predklon, izpadni korak	dolžina ekstremitet, obsegi (rok, prsi)
Stropnik, V. (m,ž)		ritem, koordinacija oko-roka, agilnost, orientacija v prostoru					

Pregled ugotovitev

	Hitrost	Koordinacija	Agilnost	Moč	Vzdržljivost	Gibljivost	Antrop. mere
Jedlička, Ž. (m)					anaerobna (kolo)		
Por, M. * (m,ž)	T20 m	poligon nazaj	pahljača	Sargent, 4skok, met medicine, dviganje trupa			telesna teža, višina
Šerjak, M. (ž)		odbijanje žoge, osmica s pripogibanjem	tek 9x6 m,	met medicine		zvinek, predklon, izpadni korak	
Stare, M. (ž)	T5 m				T2400 m		Obsegi, telesna teža, podkožno maščevje

•
•
•

Težak, M. (2005). Pomen in razvoj specifične teniške motorike. Ljubljana: Fakulteta za šport.

- V diplomskem delu smo skušali zajeti bistvo treninga specifičnih motoričnih sposobnosti, tako da smo s pomočjo teoretičnega okvirja, v katerega so vključeni praktični primeri, predstavili razvoj le-teh kot zaokroženo celoto. Diplomsko delo je nastalo kot logična sinteza zbranih informacij, s ciljem, da bi bile zbrane in dostopne trenerjem v klubih ter drugim privržencem tenisa.
- Vsaka motorična sposobnost je le del v mozaiku tekmovalne uspešnosti teniškega igralca. V diplomskem delu je predstavljena vsaka sposobnost posebej in zajema njeno teoretično osnovo in podlago glede intenzivnosti, obsega, povezave z drugimi sposobnostmi ter vsebine za razvoj teh sposobnosti.
- Obdobja razvoja igralca, katera se raztezajo nekje od 6. leta naprej, so najpomembnejša poleg učenja tehnike, tudi za razvoj motoričnih sposobnosti nasploh ter tudi specifičnih teniških sposobnosti. Zato je potrebno natančno upoštevanje vseh metodičnih in drugih načel športnega treniranja, sicer lahko hitro povzročimo več škode kot koristi osebi, ki trenira.

REALIZACIJSKE IN MOBILIZACIJSKE RAZSEŽNOSTI (4).

-
-
-

Čirič, S. (1996). Nekaterne specifične sposobnosti vrhunskih teniških igralcev. Ljubljana: FŠ: Fakulteta za šport.

- **Cilji:** ugotoviti vpliv specifičnih teniških sposobnosti na tekmovalno uspešnost.
- **Vzorec merjencev:** teniški igralci stari od 15 do 23 let
- **Vzorec spremenljivk:** testi sposobnosti operativnega mišljenja, enostavni reakcijski čas, vizualna orientacija, sposobnost koncentracije.
- **Rezultati:** so pokazali, da fantje dosegajo boljše rezultate v vseh testih. Prav tako so uspešnejši tekmovalci-ke boljši od manj uspešnih. Na osnovi tega lahko sklepamo, da imajo specifične teniške sposobnosti pomemben vpliv na tekmovalno uspešnost.

•
•
•

Šporn, A. (2002). Pritisk ožje družbene okolice na otroka tenisača. Ljubljana: Fakulteta za šport.

- **Cilji:** ugotoviti ali trenerji in starši izvajajo psihičen pritisk na igralce-ke
 - **Vzorec merjencev:** 96 fantov, 96 deklet starih od 12 do 16 let
 - **Vzorec spremenljivk:** 21 vprašanj o pritisku, ki ga čutijo igralci
 - **Rezultati:** so pokazali, da v kategoriji do 12 let starši vršijo večji pritisk na svoje sinove kot na hčere, s strani trenerja občutijo 12 letni fantje večji pritisk kot njihove vrstnice. Igralce najbolj moti: pri očetih - nenehno govorjenje in pogovarjanje se o tenisu. Pri trenerju: analiza igranja po tekmi (trener analizira samo slabe poteze). Iz rezultatov v kategoriji do 14 let ni razvidno kdo doživlja večji pritisk – fantje ali dekleta. Očetje izvajajo večji pritisk na svoje otroke kot mame. Štirinajst letnike moti: nenehno govorjenje njihovih staršev o tenisu. V kategoriji do 16 let: oče vrši večji pritisk na otroka, 16-letnice so veliko bolj občutljive na pritiske staršev in trenerja, starši 16-letnim hčeram očitajo denar. Šestnajst letnike moti: razdražljivost staršev ob slabi igri in prekomerno govorjenje o tenisu.
- © Alenka Čičič
- • • • • • • • • •

•
•
•

Kač, S. (2004). Razlike v motivaciji uspešnih šestnajstletnih in osemnajstletnih igralk in igralcev tenisa ter njen vpliv na uspeh. Ljubljana: FŠ.

Namen naloge je bil s pomočjo anketnega vprašalnika ugotoviti, ali obstajajo statistično pomembne razlike v motivacijski strukturi med selekcioniranimi igralci in igralkami tenisa glede na spol, starost in uspešnost. V vzorec je bilo zajetih 91 tenisačev: 24 igralcev in 22 igralk, ki so igrali na državnem dvoranskem prvenstvu do šestnajst let, ter 23 igralcev in 22 igralk, ki so igrali na državnem dvoranskem prvenstvu do osemnajst let. **Neodvisne spremenljivke v sistemu so:** Starost ali kategorija, spol, uspešnost (mesto, ki ga igralec zaseda na jakostni lestvici).

Odvise spremenljivke v sistemu so:

Splošna storilnostna motivacija:

1. Faktor želje po uspehu z lastnim vloženim trudom (glede na vloženo delo).
2. Faktor želje po uspehu neglede na vloženo delo in trud (ne glede na vloženo delo).

Tekmovalna storilnostna motivacija:

1. Motiv – tendenca po doseganju uspeha na tekmovanju (pozitivna).
2. Motiv – tendenca po izogibanju neuspeha na tekmovanju (negativna).
3. Motiv – tendenca po moči (moč, vplivanje).

Ciljne orientacije ali perspektive:

1. Delovna ali task orientacija.
2. Ego orientacija.

Samomotivacija (meri športnikovo notranjo motivacijo)

-
-
-

Kač, S. (2004). Razlike v motivaciji uspešnih šestnajstletnih in osemnajstletnih igralk in igralcev tenisa ter njen vpliv na uspeh. Ljubljana: FŠ.

Ugotovljeno je bilo, da prihaja do statistično pomembnih razlik med igralci in igralkami tenisa do osemnajst let, in sicer v motivu po moči, kjer so višje vrednosti dosegale igralko. Motiv po moči oziroma prevladi se kaže v športnikovi želji po vplivanju na sotekmovalce, na trenerja, po želji biti pomemben v ekipi in imeti nek vpliv na dogajanje. Višji rezultat kaže na športnike, ki so s tega vidika primernejši za vodje, hkrati pa takšno vlogo tudi zahtevajo. Če so njihove želje neuresničene in če jih ostali ne upoštevajo dovolj, lahko sledi motivacijski zlom. Nizek rezultat ne pomeni slabo, pač pa samo, da ti športniki nimajo izražene želje po vplivanju in moči na druge. Iz tega lahko predvidevamo, da dekletom težnja po moči predstavlja pomemben motiv.

V primerjavi igralcev in igralk tenisa do šestnajst let nismo ugotovili statistično pomembnih razlik. Prav tako do statistično pomembnih razlik ni prišlo, niti v primerjavi med starejšimi in mlajšimi igralci tenisa, kot tudi ne v primerjavi med starejšimi in mlajšimi igralkami tenisa. Do statistično pomembnih razlik pa je prišlo med različno uspešnimi igralci in igralkami tenisa, in sicer imajo uspešnejši športniki bolj izraženo potrebo po doseganju uspeha z lastnim delom, kjer gre v bistvu za potrebo po dobro opravljenem delu in za pozitivno storilnostno motivacijo, ki je občutno višje izražena pri uspešnejših igralcih tenisa. Taki športniki lažje usmerijo svoje vedenje k doseganju ciljev. Hkrati imajo tudi višje izraženo samomotivacijo, ki pravzaprav opisuje, kako so športniki pripravljeni narediti več od tistega, kar se od njih zahteva, in sicer na podlagi notranje motivacije, torej tiste, ki prihaja iz njihove lastne želje uspeti.

-
-
-

Mrnjec, S. (2003) Vpliv psiholoških značilnosti na tekmovalno uspešnost v teniški igri. Ljubljana: FŠ.

- **Cilji:** ugotoviti, katere psihične značilnosti v največji meri pogojujejo tekmovalno uspešnost v teniški igri in v katerih psiholoških značilnostih se med seboj razlikujejo uspešnejši teniški igralci
- **Vzorec merjencev:** 60 fantov in 50 deklet starih od 12 do 23 let
- **Vzorec spremenljivk:** vzorec neodvisnih spremenljivk so predstavljale psihološke spremenljivke: specialne psihične sposobnosti, motivacija (tekmovalna in splošna storilnostna motivacija) in osebnostne lastnosti (tekmovalne lastnosti, agresivnost, anksioznost, osebnostne lastnosti 1. in 2. reda).
- **Rezultati:** pokazalo se je, da na tekmovalno uspešnost v tenisu v največji meri vplivajo specialne psihične lastnosti, motivacija in agresivnost, ravno tako je prišlo v teh spremenljivkah tudi do največjih razlik med boljšimi in slabšimi igralci.

-
-
-

ANALIZE TENIŠKE IGRE (6)

-
-
-
-
-
-
-
-

Lames M., J. Perl, H. J. Schroder, T. Uthmann. (1990). Tennis Expert System – TESSY. Leistungssport 4: 49-54.

- **Cilji:** sistem TESSY deluje v treh pomembnih fazah: opis in opazovanje igre ter taktike, obdelava in razlaga rezultatov in prenos dobljenih rezultatov v prakso
- **Vzorec:** finalni dvoboj wimbledonskega turnirja leta 1989 med Beckerjem in Edbergom
- **Vzorec spremenljivk:** elementi teniške igre
- **Rezultati:** pri analizi začetnega udarca so ugotovili, da so Beckerju uspevali dolgi servisi v oba kota servisnega polja. Z bekind strani igrišča so bili v veliki večini vsi servisi ravni. Edberg je uporabljal zanj tipičen spin servis. Potrdili so ugotovitev o velikem pomenu returna v dvobojih, ki se igrajo na hitrih podlagah. Igra z osnovne črte na tako hitri podlagi nima posebnega pomena. Sklepna ugotovitev raziskovalcev je, da daje ekspertni sistem možnost prezentacije strokovnega znanja na nekem športnem področju, da je takšen postopek možno vključiti v interpretacijo kompleksnega športnega dosežka in da se obstoječa intuitivna pravila s pomočjo sistema preverjajo ter hkrati tvorijo nova.

-
-
- Planinšek, T. (1993). Analiza elementov teniške igre in časovnih kazalcev v finalnih dvobojih na OP Francije in ZDA v letu 1993. Ljubljana: Fakulteta za šport.

- **Cilji:** predstaviti analizo elementov teniške igre s pomočjo programa Tennis Expert System, ugotoviti kako posamezna podlaga vpliva na način igre in kakšni so načini igranja posameznega igralca
- **Vzorec:** finalni tekmi posameznikov na peščeni in asfaltni podlagi leta 1993
- **Vzorec spremenljivk:** elementi teniške igre
- **Rezultati:** analiza elementov teniške igre je pokazala, da je teniška podlaga pomemben dejavnik teniške igre, od katere je odvisen način igre. Rezultati so pokazali, da je bila teniška igra na asfaltni podlagi hitrejša kot na peščeni, odmori med točkami so bili krajši in čisti igralni čas je predstavljal le še 1/5 celotnega igralnega časa na asfaltni podlagi. Igra je v zadnjih letih postala hitrejša, saj so igralci telesno in psihološko bolje pripravljene, teniška oprema se izpopolnjuje iz leta v leto in vse to omogoča hiter razvoj teniške igre.

•
•
•

Frčej, F. (1994). Struktura teniške igre v dvobojih igralcev različnih starostnih kategorij. Ljubljana: FŠ.

- **Cilji:** predstaviti analizo elementov teniške igre s pomočjo programa Tennis Expert System, ugotoviti razlike med starostnimi kategorijami
- **Vzorec:** četrtfinalni tekmi članov in igralcev do 16 let ter polfinalna tekma fantov do 14 let
- **Vzorec spremenljivk:** elementi teniške igre (servis, zadnji udarec v točki in rezultat)
- **Rezultati:** pri primerjavi statistično obdelanih elementov teniške igre rezultati niso pokazali bistvenih razlik med različnimi starostnimi kategorijami. Razlike so se pokazala samo pri lokaciji servisa. Pokazale so se razlike med zmagovalci in poraženci na različnih tekmah. Vsi zmagovalci so dosegli večji odstotek dobljenih točk s prvim servisom, večji odstotek odigranih zmagovalnih udarcev v igri, nižji odstotek izsiljenih napak, več točk v serijah, višje število serij, večje število odvzetih servisov in osvojili večje število točk, kakor poraženci.

Cvetko, D. (1995). Struktura teniške igre v dvobojih igralcev različnih spolov. Ljubljana: Fakulteta za šport.

- **Cilji:** predstaviti analizo elementov teniške igre s pomočjo programa Tennis Expert System, ugotoviti razlike med dečki in deklicami do 14 let
- **Vzorec:** osem dvobojev v kategoriji deklic in dečkov do 14 let
- **Vzorec spremenljivk:** elementi teniške igre (servis, zadnji udarec v točki in rezultat)
- **Rezultati:** največja razlika med izbranimi igralci in igralkami se je pokazala pri odstotku dobljenih in izgubljenih točk z ravnim in rotiranim servisom. Tekmovalci so v glavnem servirali tako ravni kot tudi rotirani servis in bili z obema bolj ali manj uspešni, medtem ko so tekmovalke ravni servis uporabljale bistveno manjkrat. Pokazale so se razlike med zmagovalci in poraženci. Vsi zmagovalci, tako pri dečkih kot pri deklicah, so dosegli višji odstotek dobljenih točk z rotiranim servisom. Vsi zmagovalci so dosegli nižji odstotek izgubljenih točk z rotiranim servisom. Zmagovalci so dosegli več točk v serijah, višje serije, večkrat odvzeli servis tekmecu ter osvojili večje število točk kot poraženci.

•
•
•
Ferjan, R. (2001) Primerjava igralnih značilnosti finalnih dvobojev odprtega teniškega prvenstva ZDA in Avstralije v letih 2000 in 2001. Ljubljana: Fakulteta za šport.

- **Cilji:** je bil predstaviti strukturo teniških elementov in časovnih kazalcev v finalnih dvobojih na OP ZDA leta 2000 ter OP Avstralije leta 2001
- **Vzorec:** finalni dvoboj Sampras-Safin in Agassi-Clement
- **Vzorec spremenljivk:** elementi teniške igre servis-retern, gostota in mesto zadetkov za vse uspešno izvedene udarce in zadnji udarec v točki)
- **Rezultati:** ugotovljeno je bilo, da je zmagovalec dosegel skupno več točk kot poraženec, prav tako tudi več točk v seriji. Pri opazovanju števila napak in zmagovalnih udarcev ločeno, ne dobimo neposrednih podatkov o zmagovalcu oziroma poražencu, ampak je razmerje med napakami in zmagovalnimi udarci tisto, ki je vedno v korist zmagovalca. Velike razlike med zmagovalcem in poražencem so se pokazale pri številu zadetkov »negativnih« con (C5 in C4), ki sta jih poraženca bistveno večkrat zadela kot zmagovalca, slednja pa sta bila uspešnejša pri ciljanju »pozitivnih« con (C3 in C2).

-
-
-

Ferjan, R. (2001) Primerjava igralnih značilnosti finalnih dvobojev odprtega teniškega prvenstva ZDA in Avstralije v letih 2000 in 2001. Ljubljana: Fakulteta za šport.

- **Rezultati:** pri analizi časovnih kazalcev je bilo ugotovljeno, da so leti odvisni predvsem od načina igre obeh tekmecev. Igralca z osnovne črte (Agassi in Clement) sta igrala v povprečju dve sekundi dlje vsako točko v primerjavi z drugima finalistoma, kjer je eden igral servis-volej, drugi pa po celem igrišču. Zelo nazorna je primerjava treh finalnih tekem iz let 1988, 1993 in 2000, ki kaže na krajšanje točk iz 12,2 na 4,7 sekunde, razmerje igra:odmor se je z 1:3 dvignilo na 1:4 v korist odmora, odstotek točk krajših od 10 sek. pa se je s 59% dvignil na 86%. Vsi ti podatki nam kažejo na trende razvoja sodobnega tenisa in pokažejo na nekatere bistvene razlike med zmagovalcem in poražencem na posamezni tekmi.

•
•
•
Pintarič, T. (2002) Analiza elementov teniške igre in časovnih kazalcev v finalnih dvobojih Francije in Anglije v letu 2001. Ljubljana: Fakulteta za šport.

- **Cilji:** ugotoviti razlike v igralnih značilnostih igre na travi in pesku
- **Vzorec:** finalni dvoboj Gustavo Kureten in Alex Corretja (Pariz) in Goran Ivanišević in Patrick Rafter (Wimbledon)
- **Vzorec spremenljivk:** elementi teniške igre servis-retern, gostota in mesto zadetkov za vse uspešno izvedene udarce in zadnji udarec v točki)
- **Rezultati:** čas trajanja posamezne točke se skrajšuje. Sorazmerno s tem so se skrajšali tudi ostali časi. Udarci imajo le toliko rotacije, da je omogočena kontrola in zanesljivost. Izvajajo se v izredno težkih okoliščinah, saj je hitrost žogice izredno velika. Pomemben je dober servis, vendar na peščenih igriščih ni nujno odločilen. V oba finalna obračuna so prišli igralci, ki imajo značilnosti igre na posamezni podlagi. Z širšo bazo podatkov bi bilo možno postaviti model uspešnega igralca na posamezni podlagi.

•
•
•
Zlatoper, Z. (2002). Primerjava igralnih značilnosti finalnih dvobojev odprtega teniškega prvenstva Francije, Velike Britanije in ZDA v letu 2001. Ljubljana: FŠ.

- **Cilji:** je bil predstaviti strukturo teniških elementov in časovnih kazalcev na finalnih tekmah posameznikov na OP ZDA (asfaltna podlaga), OP Velike Britanije (Wimbledon, travnata podlaga) in OP Francije (Roland Garros, peščena podlaga) leta 2001
- **Vzorec:** finalni dvoboji med Hewittom in Samprasom, Ivaniševićem in Rafterjem in Kuertnom in Corretjo
- **Vzorec spremenljivk:** elementi teniške igre (servis – retern, gostota in mesto zadetkov igrišča med igro, zadnji udarec v točki, povprečno trajanje točke in odmorov ter razmerje med njima)
- **Rezultati:** iz analize je bilo ugotovljeno, da odstotek zadetih servisov ne odigra glavne vloge med zmagovalcem in poražencem. Za pomembnejše se je pokazalo vračanje začetnega udarca (kakovost vrnjenih reternov) ter odstotek dobljenih točk po prvem in drugem servisu. Pri opazovanju smeri servisa ter gostote in mesta zadetkov igrišča med igro je bilo ugotovljeno, da igralci največ žogic usmerijo na bekend udarec nasprotnika.

•
•
•
Zlatoper, Z. (2002). Primerjava igralnih značilnosti finalnih dvobojev odprtega teniškega prvenstva Francije, Velike Britanije in ZDA v letu 2001. Ljubljana: FŠ.

- **Rezultati:** pri zmagovalcih je opazno, da so več žog usmerili v C2 in C3 (pozitivne cone), medtem ko so poraženci več žog usmerili v negativno C4 in C5. V Wimbledonu sta igralca s svojim načinom igre servis – volej dosegla, da je bilo število zadetkov v polje bistveno manjše kot na drugih dveh finalnih srečanjih. Na tem dvoboju sta oba igralca dosegla enako število točk. Na ostalih dveh finalnih srečanjih je zmagovalec dosegel skupno več točk, prav tako tudi več točk v serijah. Vzporedno je bila na finalnih tekmah opravljena analiza časovnih kazalcev. Rezultati so pokazali, da je bila igra najhitrejša na travnati podlagi. Na tej površini ni niti ena točka trajala več kot deset sekund, medtem, ko je trajala najdaljša izmenjava med Kuertnom in Corretjo na peščeni podlagi kar 41,8 sekunde. V Wimbledonu je bilo razmerje igra-odmor trikrat večje v korist odmora kot na Roland Garrosu.

•
•
•

Vučković, G. (2005). Tehnično-taktične značilnosti igranja različno kakovostnih skupin igralcev squasha. Ljubljana: Fakulteta za šport.

- **Uvod:** avtor je predstavil športno panogo (squash) in njegovo raziskovalno področje, s katerim se namerava ukvarjati.
- **Predmet in problem** je namenjen predstavitvi: osnovnih značilnosti squasha, strukturam in nekaterim značilnostim te igre, specifičnim tehnično-taktičnim dejavnostim z loparjem, gibanju in obremenitvi igralcev na tekmah. Posebno pozornost je namenil predstavitvi sledilnega sistema SAGIT (**S**istem za **A**nalizo **G**ibanja **I**gralcev med **T**ekmo), ki temelji na metodah računalniškega vida. Na osnovi, za potrebe raziskave razvitega sistema SAGIT/SQUASH 2, je avtor zbral za raziskavo potrebne podatke.
- **Cilj** naloge so: ugotoviti razlike v časovnih značilnostih posameznih delov igre, uporabi in deležih posameznih udarcev, prostorsko razvrstitvijo udarcev, gibanju in zadrževanju igralcev v posameznih delih igrišča ter hitrosti in opravljeni poti v posameznem nizu med tremi kakovostno različnimi skupinami in in oceniti natančnost sistema SAGIT/SQUASH 2.

•
•
•

Vučković, G. (2005). Tehnično-taktične značilnosti igranja različno kakovostnih skupin igralcev squasha. Ljubljana: Fakuleta za šport.

- **Hipoteze:** so zasnovane na naslednjih predpostavkah: da med tremi kakovostno različnimi skupinami igralcev obstajajo statistično značilne razlike v zgoraj navedenih značilnostih, da povprečna in maksimalna napaka sistema SAGIT/SQUASH 2 znaša manj kot 10 oziroma 30 cm.
- **Metode:** avtor je za raziskavo posnel 11 tekem na svetovnem in državnem prvenstvu ter 15 tekem na tekmovanju rekreativnih igralcev. Kot osnovno enoto obravnava niz, kar pomeni 468 enot. Spremenljivke so razdeljene v naslednje skupine: spremenljivke strukture igre, število in odstotek posameznih udarcev, število in odstotek udarcev v posameznih delih igrišča, odstotek časa zadrževanja igralcev na osnovnem področju, pot in hitrost gibanja igralcev.
- Za zbrane podatke je izračunal parametre opisne statistike, razlike pa ugotavljal z metodo kanonične diskriminantne analize in enosmerno analizo variance.

•
•
•

Vučković, G. (2005). Tehnično-taktične značilnosti igranja različno kakovostnih skupin igralcev squasha. Ljubljana: Fakulteta za šport.

- **Rezultate:** je mogoče združiti v sedem vsebinskih celot:
 - Najprej ugotovi osnovne statistične značilnosti vzorca igralcev vseh kakovostnih skupin.
 - Analiza nekaterih značilnosti in struktura igre pokaže določene razlike med posameznimi skupinami. Povezanost med odstotkom aktivnega dela igre in številom aktivnih faz je pri vseh skupinah igralcev negativna, medtem, ko je povezanost pri najboljših igralcih statistično značilna.
 - Ugotavlja, da se rangi udarcev med skupinami igralcev ujemajo le pri vzdolžnem in prečnem udarcu. Pri drugih udarcih je takšno ujemanje le med dvema skupinama igralcev. Pri analizi razlik v strukturi udarcev, med kakovostno različnimi skupinami igralcev, je ugotovil, da ti rezultati kažejo na določene razlike v tehnično-taktičnih sposobnostih, spretnostih in znanju, ter značilnostih igranja kakovostno različnih skupin igralcev. Obenem pa je ugotovil, da je preučevanje taktike igranja samo z vidika strukture udarcev neustrezno in pomanjkljivo ter lahko vodi do napačnih zaključkov.
 - Avtor je ugotovil, da povprečna minimalna in maksimalna napaka sistema znaša znotraj postavljenih parametrov.
 - Z vidika taktike oziroma porazdeljenost udarcev v posameznih področjih igrišča med posameznimi kakovostnimi skupinami obstajajo razlike, ki so predvsem vezane na natančnost izvedenih udarcev posledično pa na tehnične sposobnosti igralcev.
 - Ugotavlja, da pogostost postavljanja igralcev na T področju ni povezana le s časom zasedanja tega položaja, ampak tudi z vidika ustrezne časovne usklajenosti z izvedbo udarcev.
 - Najboljši igralci dosegajo višje hitrosti gibanja, kar je posledica njihovega bolj napadalnega načina igranja. Bolj napadalen način izvajanja udarcev nudi igralcu manj časa za njegovo izvedbo in ga sili v hitrejša gibanja.

•
•
•
Vučković, G. (2005). Tehnično-taktične značilnosti igranja različno kakovostnih skupin igralcev squasha. Ljubljana: FŠ:

• **Razprava in sklepi:**

- da v posameznih časovnih in igralnih značilnostih obstajajo razlike med tremi kakovostno različnimi skupinami, ter da ima sistem SAGIT/SQUASH 2 ustrezne merske značilnosti
- da je potrebno posamezne sklope spremenljivk obravnavati še bolj poglobljeno, določene pa združevati.
- da sta tako tehnologija, kot tudi način obravnavanja problema ustrezna in nudita veliko možnosti.

-
-
-

TENIŠKA TEHNIKA IN TAKTIKA (2)

-
-
-
-
-
-
-
-

Pogorelec, B. (1993). Preizkus osnovnih principov gibanj pri tenisu s področja kinematične analize. Ljubljana: FŠ.

- **Cilji:** postaviti realen model ocene osnovnih principov teniških udarcev
- **Vzorec merjencev:** finalista turnirja v Domžalah, povprečna slovenska igralka
- **Vzorec spremenljivk:** kinematični parametri
- **Rezultati:** optimalen rezultat gibalne akcije teniškega igralca pri vseh osnovnih udarcih (forhend, bekend, servis) je doseganje optimalne hitrosti teniškega loparja v kontaktu z žogo pri definirani ravnini glave loparja. Zelo vprašljiva je možnost optimiranja tehnike glede na realen model teniškega udarca, zaradi zelo velikega vpliva adaptacije gibalne akcije merjenega teniškega igralca. Robni pogoji gibalne akcije so: postavitev igralca na žogo, točka kontakta in zahteve taktike v omenjenem segmentu igre. Obravnavani so bili naslednji kinematični parametri: trajektorija gibanja TT, pot loparja v X-smeri, odnos med osjo bokov in ramen, optimalne vrednosti kotov med segmenti telesa tik pred točko zadetka.

Štendler, A. (2004). Taktika v tenisu. Ljubljana: Fakulteta za šport.

- Vrhunska teniška igra se nenehno razvija in izpopolnjuje. Razvoj teniške igre mora biti podkrepjen z znanstvenim pristopom in strokovnim delom, s katerim lahko učinkovito načrtujemo, vodimo in nadzorujemo proces treniranja in tekmovanja.
- V diplomskem delu je predstavljena taktika v tenisu oz. racionalna uporaba igralčeve taktike in tehnike v dani situaciji ter ustvarjanje kreativne imaginacije za izbiro prave rešitve v določeni igralni situaciji. Taktika je konkreten, natančno načrtovan igralni načrt določenega igralca, ki ga pripravi za igro proti nekemu posameznemu tekmecu in pomeni racionalno uporabo igralčeve taktike in tehnike v dani situaciji. Taktično kvalitetne rešitve so tiste, ki upoštevajo pravilno smer, hitrost in višino udarca, ter pravilno vrsto udarca. Na taktični načrt pa vplivajo še številni drugi v nalogi opisani dejavniki, kot so: tekmec, igralna podlaga, okolje, trenutni rezultat, tveganje...

•
•
•

Štendler, A. (2004). Taktika v tenisu. Ljubljana: Fakulteta za šport.

- Pri razvoju taktike je potrebno upoštevati tudi individualnost igralca, to pomeni, njegove značilnosti, sposobnosti in znanje in jih približati tokovom sodobne teniške igre. Uspeh teniškega igralca v sodobnem tenisu pogojujejo številni dejavniki. Dober teniški igralec ima visoko razvite motorične in fiziološke sposobnosti, psihosocialne lastnosti ter tehnično in taktično znanje ter izkušnje. Poleg tega se mora posamezni igralec med drugim prilagoditi različnim igralnim situacijam, različnim klimatskim pogojem, različnim teniškim podlagam, ki zahtevajo specifičen način in taktiko igranja, idr. Taktična priprava je pomemben del treninga, ker se situacija in razmere stalno menjajo. Igralec mora vedno imeti pripravljen najboljši odgovor za tekmeča, poiskati mora najboljšo taktično rešitev in seveda znana mu mora biti pot, da željeni cilj doseže. Ker je maksimalna hitrost omejena z velikostjo igrišča, bodo igralci postali taktično še agresivnejši v iskanju hitrejših in bolj zapletenih rešitev v težkih situacijah.
- Pri učenju teniške taktike se mora trener posluževati obeh opisanih pristopov; gibalno in ciljno usmerjenih metod (ang. movement and goal oriented), saj imata oba svoje prednosti in slabosti. Trener pa nikakor ne sme pozabiti na končni cilj, ki je vedno uporaba primerne taktičnega načrta in izvedba teniških udarcev v različnih igralnih pogojih.

POŠKODBE TENIŠKIH IGRALCEV (1)

Tisak, B. (2001) Analiza poškod slovenskih teniških igralk in igralcev starih od 10 do 29 let. Ljubljana: FŠ.

- **Cilji:** ugotoviti in analizirati poškodbe slovenskih teniških igralcev in igralk, ugotoviti pomembnost posameznih dejavnikov, ki značilno vplivajo na pojav poškodb, kateri so najpogostejši vzroki poškodb, pogostost poškodb pri teniških udarcih, vpliv količine in vsebine kondicijskega treniranja ter regeneracije na pojav poškodb, vpliv poškodb oziroma čas rehabilitacije na tekmovalno uspešnost
- **Vzorec merjencev:** 100 teniških igralcev in igralk, 55 moških in 45 žensk
- **Vzorec spremenljivk:** 21 prediktorskih spremenljivki (dejavniki treniranja) in kriterijsko spremenljivko (število teniških poškodb in okvar)
- **Rezultati:** Z hi – kvadrat testom je bila analizirana povezanost med prediktorskimi in kriterijsko spremenljivko. Rezultati so pokazali, da nekateri dejavniki treniranja statistično značilno vplivajo na število poškodb in okvar teniških igralk in igralcev.

Tisak, B. (2001) Analiza poškod slovenskih teniških igralk in igralcev starih od 10 do 29 let. Ljubljana: FŠ.

- **Rezultati:** večja tedenska gostota kondicijskega treninga vpliva na večje število poškodb (hrbet). Igralci z več kondicijskega treninga dajejo več poudarka regeneraciji. Igralci z večjim številom poškodb uporabljajo več metod regeneracije. Trening hitrosti in agilnosti vpliva na večje število poškodb. Bolj ambiciozni teniški igralci, ki so količinsko več trenirali hitrost in agilnost, imajo tudi več poškodb. Trening moči značilno zmanjša število najpogostejših teniških poškodb (rame in hrbta). Trening vzdržljivosti vpliva na večje število poškodb hrbta. Med spoloma prihaja do statistično značilnih razlik v številu poškodb med anatomskima lokacijama desnega komolca in levega zapestja. Moški imajo več poškodb zgornjih okončin, ženske pa spodnjih okončin. Igralci-ke, ki imajo težave s tehniko pri bekendu imajo več poškodb. Najpogostejši vzroki poškodb in preobremenitvenih okvar so napake pri treniranju, psihološki dejavniki, neogretost, neustrezna igralna podlaga in neupoštevanje telesnega razvoja posameznih igralcev. Največ časa za zdravljene poškodbe oziroma okvare je bilo potrebno pri poškodbah hrbta, kolena, rame, komolca, zapestja in gležnja.

•
•

Forjan, A. (2005) Analiza in primerjava poškodb slovenskih badmintonskih in teniških igralcev, starih od 15 do 29 let. Ljubljana: FŠ.

- **Cilji:** primerjati in ugotoviti razlike med številom in lokacijo poškodb v badmintonu in tenisu, ugotoviti, katere lokacije poškodb prevladujejo, ugotoviti najpogostejše vzroke za nastanek poškodb, ugotoviti, kako obseg in vsebina kondicijskega treniranja in regeneracije vplivata na pojav poškodb.
- **Hipoteze:** igralci in igralka badmintona bodo imeli več poškodb kot igralci in igralka tenisa, največ poškodb pri igralcih kot tudi pri igralkah badmintona in tenisa bo na spodnjih okončinah, moški bodo večkrat poškodovani kot ženske, izvajanje treningov moči in kondicije statistično značilno vpliva na preprečevanje nastanka poškodb.
- **Vzorec merjencev:** je zajemal petdeset badmintonskih in teniških igralk (štiriindvajset) in igralcev (šestindvajset).
- Vzorec spremenljivk: osebni podatki teniškega oz. badmintonskega igralca, vprašanja o njegovih treningih, vprašanja o njegovih teniških oz. badmintonskih poškodbah.

•
•
Forjan, A. (2005) Analiza in primerjava poškodb slovenskih badmintonskih in teniških igralcev, starih od 15 do 29 let. Ljubljana: FŠ.

- **Rezultati:** pri badmintonu je bilo 132 poškodb igralcev in igralk, medtem ko jih je bilo pri tenisu 88; tako pri igralcih kot tudi pri igralkah badmintona (87) in tenisa (42) je bilo največ poškodb na spodnjih okončinah; najpogostejši vzroki za poškodbe so pretreniranost, preobremenjenost, izčrpanost, nezbranost, neogretost, smola, nesreča in nerodnost; ženske so imele 92 poškodb, medtem ko moški 128; izvajanje kondicijskega treninga in treninga moči statistično značilno ne vplivajo na število poškodb badmintonskih in teniških igralk ter igralcev; največ poškodb igralcev in igralk se je pri badmintonu zgodilo pri izvajanju izpadnega koraka; pri tenisu je najpogosteje prišlo do poškodb pri izvajanju servisa in forhend udarca; igro je kljub poškodbi nadaljevalo kar 53,8 odstotka igralcev; 79% igralcev in igralk tako badmintona kot tenisa je igralo v sezoni brez zdravniškega pregleda.

TEKMOVALNA USPEŠNOST IN TEKMOVALNI SISTEM (5)

•
•
Filipčič, A., Klavora P. (1997). Kronološka starost in uspešnost v tenisu [Birth date and success in tennis]. V: 3. Mednarodni simpozij šport mladih - zbornik, Bled: Fakulteta za šport, Ljubljana, str. 696-701.

- **Cilji:** ugotoviti povezavo med kronološko starostjo, točneje, datumom rojstva, in uspešnostjo tekmovalcev
- **Vzorec merjencev:** 60 najbolje uvrščenih tekmovalcev v vsaki starosni kategoriji (do 12, 14, 16 in 18 let). Igralci in igralka so bili znotraj starostne kategorije uvrščeni glede na datum rojstva v štiri skupine: 1. rojene v obdobju 01.01.-31.03., 2. rojene v obdobju 01.04.-30.06., 3. rojene v obdobju 01.07. 30.09. in 4. rojene v obdobju 01.10.-31.12
- **Vzorec spremenljivk:** datum rojstva in uvrstitev na j.l. TZS
- **Rezultati:** pri teniških igralcih je bilo ugotovljeno, da se v starostnih kategorijah do 12, 14 in 16, številčna zastopanost posameznih skupin (datum rojstva) statistično značilno razlikuje. Kar pomeni, da je med prvih 60 igralcev uvrščenih največ tistih, ki so rojeni v prvem obdobju in najmanj v zadnjem obdobju. To ne velja za starostno kategorije fantov do 18 let.

•
•
•
Vrenčur, E. (1998). Vpliv časa rojstva na tekmovalno uspešnost teniških igralk različnih starosnih kategorij. Ljubljana: Fakulteta za šport.

- **Cilji:** primerjati datum rojstva igralk razdeljenih v štiri trimesečja z uvrstitvijo na j.l. TZS
- **Vzorec merjencev:** prvih 60 igralk v kategorijah do 12, do 14, do 16 in do 18 let jakostne lestvice TZS
- **Vzorec spremenljivk:** datum rojstva, uvrstitev na j.l. TZS
- **Rezultati:** izbrane spremenljivke so bile obdelane z hi-kvadrat testom in rangom korelacije po Pearsonu. Rezultati kažejo, da je v kategoriji deklic do 12 in do 14 let več kot tri četrtine igralk rojenih v prvih dveh trimesečnih obdobjih, da te tekmovalke zavzemajo večino mest na jakostni lestvici v teh kategorijah, vendar ni v nobeni kategoriji neposredne povezave datuma rojstva igralk z uvrstitvijo na jakostnih teniških lestvicah.

•
•
•

Krajnc, Z. (2004). Tekmovalni sistem teniške zveze slovenije in možnosti za njegovo izboljšanje. Ljubljana: Fakulteta za šport.

- Namen naloge je analiza najbolj aktualnih problemov obstoječega tekmovalnega sistema v Sloveniji, ki bi jih kazalo glede na razvoj tenisa in argumentiranih predlogov stroke izpopolniti oziroma spremeniti. Naloga obravnava problematiko samega tekmovalnega sistema oziroma turnirjev, jakostnih lestvic, tekmovalnega koledarja in organizacije tekmovanj.
- Podatki so bili zbrani na osnovi anketnega vprašalnika, ki ga je izpolnilo petdeset trenerjev tenisa. Trenerji so na vprašanja odgovarjali na osnovi lastnih izkušenj, osebnega razumevanja omenjene problematike in lastnega prepričanja. Uporabljena je bila ekspertna analiza rezultatov anketnega vprašalnika.

•
•
•

Krajnc, Z. (2004). Tekmovalni sistem teniške zveze slovenije in možnosti za njegovo izboljšanje. Ljubljana: Fakulteta za šport.

- Poglavitne ugotovitve naloge so, da si trenerji skoraj v vseh obravnavanih področjih želijo sprememb obstoječih pravil. Smatrajo, da so potrebne spremembe pri organizaciji kvalifikacij v kategoriji do štirinajst let, za igranje kvalifikacij en teden pred glavnim turnirjem v zimski sezoni, glede uporabe pravila »NO AD«, izpeljave turnirjev dvojic, uporabe pravila »Feed in«, izdelave celoletnega koledarja tekmovanj, ažuriranja in spremembe točkovanja za jakostne lestvice, uvedbi posebne jakostne lestvice za dvojice, prijavljanju na turnirje in načinu organizacije mastersov v kategoriji do dvanajst in štirinajst let. Trenerji so se opredelili za igranje kvalifikacij v soboto z 50% in uvedbo turnirjev jakosti C (v kategoriji z največjim številom igralcev) z 42%. Trenerji se niso opredelili za spremembo igranja RR kvalifikacij v kategoriji do šestnajst let, igranja dolgega Tie Breaka namesto tretjega niza, igranja lig med tednom in niso podprli uvedbe jakostne lestvice v kategoriji do osem do enajst let.

-
-
-

UČENJE TENISA (1)

-
-
- Novak, B. (2002). Primerjava dveh različnih metodičnih pristopov pri učenju osnovnih teniških udarcev pri urah športne vzgoje v osmem razredu osnovne šole.

Ljubljana: Fakulteta za šport.

- **Cilji:** odgovoriti na vprašanje, kateri metodični pristop je bolj primeren pri poučevanju tenisa v osnovni šoli
- **Vzorec merjencev:** 2 razreda; 16 učencev
- **Vzorec spremenljivk:** ocena tehnike, zanesljivost v igri
- **Rezultati:** izveden je bil 10 urni pedagoški eksperiment, na začetku in koncu katerega je bilo preverjanje tehnične izvedbe obeh osnovnih udarcev (forhenda in bekenda) ter uporabe in zanesljivosti v igri. S statističnim postopkom za testiranje razlik med majhnimi neodvisnimi vzorci (analizo variance) je bilo ugotovljeno, na področju tehnike ne prihaja do statistično značilnih razlik med obema pristopoma. Na področju zanesljivosti v igri je prišlo do razlik pri bekendu, kjer je bistveno bolj napredovala skupin, ki je vadila po metodičnem pristopu, usmerjenem k igri. Zaključek: v začetnem delu (posredovanje novih učnih vsebin in prve ure utrjevanja) poučevanja izberemo pristop, usmerjen k tehniki, kasneje (utrjevanje, tekmovanje) pa pristop, usmerjen k igri.

-
-
- Novak, B. (2002). Primerjava dveh različnih metodičnih pristopov pri učenju osnovnih teniških udarcev pri urah športne vzgoje v osmem razredu osnovne šole.

Ljubljana: Fakulteta za šport.

- **Cilji:** odgovoriti na vprašanje, kateri metodični pristop je bolj primeren pri poučevanju tenisa v osnovni šoli
- **Vzorec merjencev:** 2 razreda; 16 učencev
- **Vzorec spremenljivk:** ocena tehnike, zanesljivost v igri
- **Rezultati:** izveden je bil 10 urni pedagoški eksperiment, na začetku in koncu katerega je bilo preverjanje tehnične izvedbe obeh osnovnih udarcev (forhenda in bekenda) ter uporabe in zanesljivosti v igri. S statističnim postopkom za testiranje razlik med majhnimi neodvisnimi vzorci (analizo variance) je bilo ugotovljeno, na področju tehnike ne prihaja do statistično značilnih razlik med obema pristopoma. Na področju zanesljivosti v igri je prišlo do razlik pri bekendu, kjer je bistveno bolj napredovala skupin, ki je vadila po metodičnem pristopu, usmerjenem k igri. Zaključek: v začetnem delu (posredovanje novih učnih vsebin in prve ure utrjevanja) poučevanja izberemo pristop, usmerjen k tehniki, kasneje (utrjevanje, tekmovanje) pa pristop, usmerjen k igri.

•
•
Trampuž, R. (2005). Primerjava dveh različnih metodičnih pristopov pri učenju osnovnih badmintonskih udarcev v interesni dejavnosti v okviru športne vzgoje za učence prvega in drugega razreda. Ljubljana: Fakulteta za šport.

- Diplomsko delo je namenjeno primerjavi dveh različnih pristopov pri učenju osnovnih badmintonskih udarcev v interesni športni dejavnosti v osnovni šoli. Primerjal sem pristop usmerjen k tehniki in pristop usmerjen k igri. Za oceno pristopov sem izvedel pedagoški eksperiment, v katerem je sodelovalo 32 otrok iz prvega in drugega razreda osnovne šole. Otroke sem razdelil v dve skupini, od katerih je ena skupina vadila po pristopu usmerjenemu k tehniki, druga skupina pa je vadila po pristopu usmerjenemu k igri. Eksperiment je potekal 10 pedagoških ur. Ugotovil sem, da je po vadbi viden napredek v obeh skupinah in da ni prišlo do nobenih statistično značilnih razlik med obema skupinama. Otroci so v obeh skupin napredovali tako v tehniki badmintonskih udarcev kakor tudi v sami badmintonski igri. Poudariti pa moram, da so otroci, ki so vadili po pristopu usmerjenemu k igri bolj uživali med samo vadbo in so bili lažje vodljivi.

ZAČETNI IZBOR, USMERJANJE, SELEKCIJA, NADZOR (5)

-
-
-

Remih, A., Tomc, D. (1995). Ekspertni model začetnega izbora in usmerjanja otrok v tenis. Ljubljana: Fakulteta za šport.

- **Cilji:** oblikovati ekspertni model usmerjanja in začetnega izbora otrok v tenis na podlagi testov športnovzgojnega kartona, izdelati odločitveno drevo na področju motoričnih in morfoloških razsežnosti, odločitvena pravila in model prvaka izražen v T - vrednostih
- **Vzorec merjencev:** naključno izbrani učenci vključeni v različne teniške šole ter izbrani slovenskih vrhunski teniški igralci
- **Vzorec spremenljivk:** testi športnovzgojnega kartona
- **Rezultati:** primerjava med naključno izbranimi učenci in vrhunskimi teniški igralci in igralkami je pokazala, da uspešnejši teniški igralci dosegajo tudi višje ekspertne ocene.

•
Filipčič, A., Filipčič, T. (2000). Skladnost ocen učencev teniške šole dobljenih s programom Talent in ocen teniških trenerjev. V: 1. mednarodni znanstveni posvet - Otrok v gibanju – zbornik prispevkov, Gozd Martuljek: Univerza v Ljubljani, Pedagoška fakulteta, str. 250 – 257 .

- **Cilji:** primerjati ocene dobljene s programom Talent in ocene teniških trenerjev
- **Vzorec merjencev:** 47 otrok vključenih v teniško šolo
- **Vzorec spremenljivk:** predikcijske spremenljivke je predstavljala testna baterija Športno-vzgojnega kartona, kot kriterijski spremenljivki pa sta bili uporabljeni ocena ekspertnega sistema Talent in ocene teniških trenerjev
- **Rezultati:** za ugotavljanje skladnosti ocen dobljenih s programom Talent in ocene dobljene na osnovi ekspertnega ocenjevanja trenerjev je bila uporabljen Pearsonov koeficient korelacije. Koeficient korelacije med obema ocenama je bil srednje visok, saj znaša 0.64. Iz tega lahko ugotovimo, da obstajajo mnoge skupne značilnosti obeh uporabljenih postopkov.

•
•
Kotnik, N. (2004). Analiza rezultatov teniško-motoričnih in antropometričnih meritev mladega teniškega igralca ter uporaba pri nadzoru ter načrtovanju treniranja.

Ljubljana: Fakulteta za šport

Tenis je prijetna športna družabna igra, uvrščamo jo med aciklične polistrukturne športne panoge, kjer nikoli ne moremo predvideti vseh okoliščin in pogojev, v katerih se odvija tekma. To so lahko notranji dejavniki kot so motorične sposobnosti, morfološke značilnosti, funkcionalne sposobnosti, psihosocialne lastnosti, tehnično-taktično znanje, ali pa zunanji dejavniki: sodnik, gledalci, igrišče, trener, strokovni team,.. V mladostniškem obdobju imata pomembno vlogo tudi telesni in duševni razvoj.

- V diplomski nalogi sem želela ugotoviti, kako je potekal razvoj mladega teniškega igralca in sicer od njegovega 12 leta do 15 leta. Za to sem uporabila rezultate meritev domačih teniških igralcev, ki so bile izvedene v okviru Teniške zveze Slovenije, večinoma članih reprezentanc v svojih kategorijah. Primerjala sem rezultate antropometrijskih meritev z rezultati v različnih motoričnih testih ter rezultate posameznih motoričnih testov med seboj.

•
•
Kotnik, N. (2004). Analiza rezultatov teniško-motoričnih in antropometričnih meritev mladega teniškega igralca ter uporaba pri nadzoru ter načrtovanju treniranja.

Ljubljana: Fakulteta za šport

Ugotovila sem, da merjenec Grega Teraž v svojem razvoju ne odstopa od normalnega razvoja nekega mladega športnika. Opazna je bila povezanost motoričnih sposobnosti in morfoloških značilnosti, predvsem povezava telesne višine in dolžine okončin z hitrostjo in agilnostjo ter telesno težo in obsegi s hitro močjo in vzdržljivostjo v moči. Merjenec je napredoval v motoričnih testih, to pa ni povzročilo večjega skoka v uspešnosti (mišljeno kot uvrstitev na jakostni lestvici TZS). Glede na ugotovitve sem predstavila možno smer v procesu treninga le tega igralca.

•
•
•

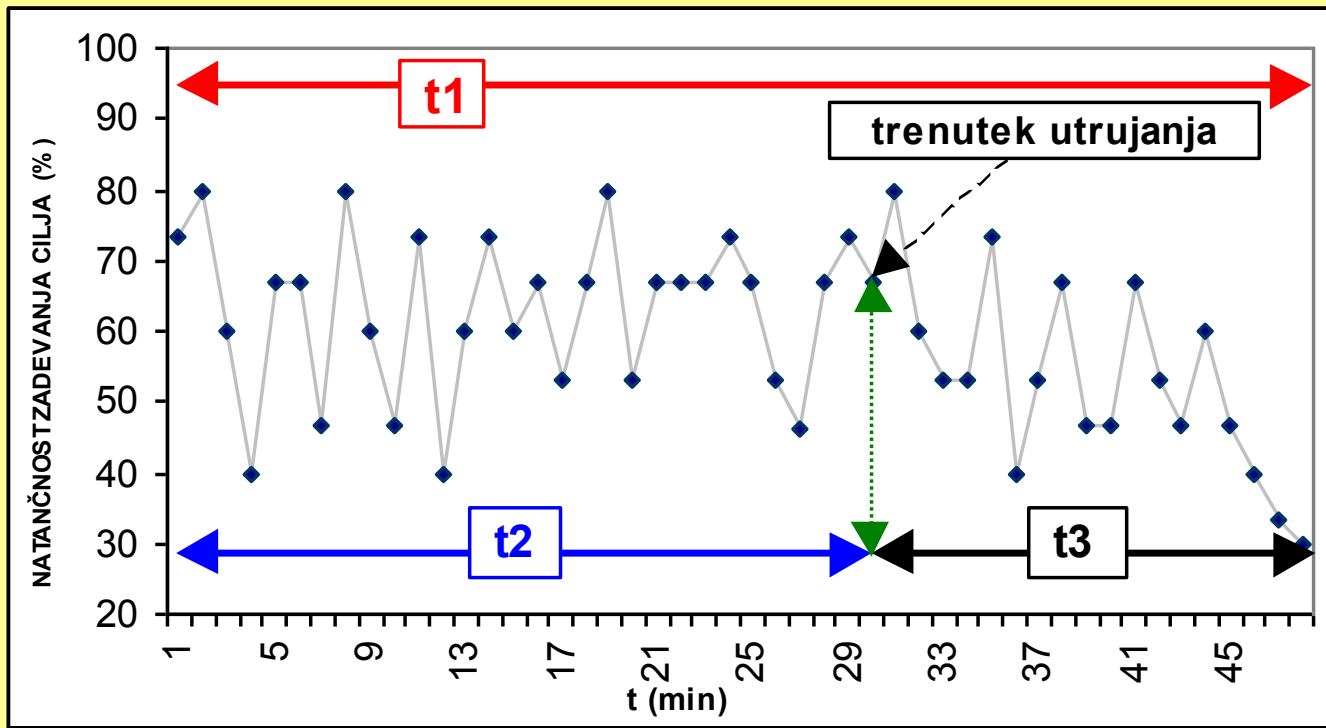
Liška, M. (2004). Poskus izdelave testa za oceno vzdržljivosti v tenisu. Ljubljana: Fakulteta za šport.

Cilj naloge je bil izdelati specifičen test za oceno vzdržljivosti teniških igralcev na teniškem igrišču. Vzdržljivost smo opazovali z vidika *intenzivnosti* in z vidika *trajanja* napora. Nameravali smo ugotoviti, katera vrsta vzdržljivosti kaže na to, da lahko bolj natančno oceni kvaliteto teniških igralcev.

Na vzorcu devetih slovenskih teniških igralcev starih 19 ± 3 let smo opravili večstopenjski test s povečevanjem frekvence udarcev (5 ud/min, 8 ud/min, 15 ud/min, 20 ud/min, 25 ud/min, 26 ud/min). Na vzorcu štirih teniških igralcev starih 19 ± 3 smo opravili test z enako frekvenco udarcev. Nameravali smo ugotoviti, ali izbrani kazalci v obeh testih kažejo zvezo s kvaliteto teniških igralcev.

Nameravali smo tudi ugotoviti, ali je pojav utrujanja povezan s kvaliteto igralcev. Pri analizi podatkov smo koeficiente preiskovancev, kot edini kazalec kvalitete teniških igralcev primerjali z vsemi izbranimi kazalci v obeh testih. Uporabili smo metodo rang korelacije (Spearman rang korelacija). Ugotovili smo, da se test s povečevanjem frekvence udarcev ni pokazal kot primeren za oceno vzdržljivosti teniških igralcev, medtem ko test z enako frekvenco udarcev kaže na možnost, da lahko bolj natančno oceni specifično vzdržljivost teniških igralcev.

Liška, M. (2004). Poskus izdelave testa za oceno vzdržljivosti v tenisu. Ljubljana: Fakulteta za šport.

Grafikon 1: Kazalci trajanja testa pri *testu z enako frekvenco udarcev*

•
•
•

Liška, M. (2004). Poskus izdelave testa za oceno vzdržljivosti v tenisu. Ljubljana: Fakulteta za šport.

Pri testu z enako frekvenco udarcev (15 ud/min) smo ugotovili povezanost vrednosti kazalcev s kvaliteto preiskovancev pri šestih kazalcih: trajanje obremenitve od začetka do konca testa (t_1), trajanje obremenitve v fazi utrujanja (t_3), zmanjševanje natančnosti zadevanja cilja v fazi utrujanja ($\Delta ud. t_3$), prirastek pljučne ventilacije (ΔVe), prirastek vsebnosti glukoze (ΔGlu) in pri kazalcu vsebnost glukoze ob koncu obremenitve (Glu kon.). Meritve smo opravili na vzorcu štirih preiskovancev, zato lahko na osnovi rezultatov sprejemamo le slabo preverjene zaključke.

Ugotovili smo, da so kvalitetnejši preiskovanci dlje časa premagovali izbrano obremenitev od začetka do konca testa (t_1), ter tudi v fazi utrujanja (t_2). Ugotovili smo tudi, da se je natančnost zadevanja cilja v fazi utrujanja ($\Delta ud. t_3$) pri kvalitetnejših preiskovancih zmanjševala bolj postopoma kot pri manj kvalitetnih. Predpostavljamo lahko, da so se kvalitetnejši preiskovanci v fazi utrujanja v testu utrujali počasneje kot manj kvalitetni.

-
-
- Kursar, G. (2003). Jedan od mogućih modela testiranja antropometričkih i funkcioanlnih značajki u tenisu. Fakultet za prirodoslovno-matematičkih znanosti i odgojnih područja u Splitu – Zavod za kineziologiju.

Diplomski rad je podijeljen u tri osnovna dijela. U prvom dijelu je predstavljena, općenito, problematika onih dimenzija koje su istraživane, korištene i koje su glavnina predstavljenih modela.

Drugi dio diplomskog rada odnosi se na prezentaciju postojećih, odnosno, trenutno prihvatljivih modela testiranja antropomotoričkih i funkcionalnih značajki tenisa u Sloveniji (Ljubljani) i Hrvatskoj (Splitu), dok se treći dio odnosi na predstavljanje novoga (mog) modela koji je baziran na prethodna dva. Posebna pažnja oslonjena je na deficit u organizaciji i znanstvenim pristupima rješavanju ove problematike u tenisu.

-
-
-

TENIŠKI TRENERJI (2)

•
•
•

Prestor, M. (1998). Ocenjevanje teniških trenerjev. Ljubljana:
Fakulteta za šport

- **Cilji:** ugotoviti, v kolikšni meri samoocene teniških trenerjev odstopajo od ocen njigovih igralcev
- **Vzorec merjencev:** ekipe igralcev in trenerjev iz različnih krajev (Ljubljana, Maribor, Celje)
- **Vzorec spremenljivk:** ocene igralcev oz. trenerja
- **Rezultati:** igralci so imeli identičen vprašalnik kot trenerji in so po svoji presoji ocenjevali svojega trenerja. Poskušali smo ugotoviti koliko teniških ekip je v dobrih medsebojnih odnosih (trener-igralec). Večina ekip, ki je bila zajeta v raziskovanje, je bila zelo usklajena pri ocenjevanju svojega trenerja. To pomeni, da so se trenerji v večini ocenili kot dobri trenerji, medtem ko so se ocene igralcev nasprotovale trenerjevim trditvam. Od vseh desetih ekip, ki so bile zajete v raziskavo bi lahko samo tri ekipe označil s pozitivno podobo igralcev o trenerju.

-
-
-

Klevišar, A. (2002). Vadbene pristopi trenerjev v slovenskem športu. Ljubljana: Fakulteta za šport.

- **Cilji:** ugotoviti vadbene pristope trenerjev v slovenskem športu, vendar ne z vidika športnega treniranja, ampak predvsem z vidika psihologije športa
- **Vzorec merjencev:** 50 slovenski trenerji različnih športnih panog
- **Vzorec spremenljivk:** anketni vprašalnik o komunikaciji med trenerjem in športnikom, motivaciji, organizacijskih sposobnostih trenerja, vadbene pristopi trenerjev individualnih in moštvenih športov, povezovanju trenerjev s športu mejnimi znanostmi, delovnih značilnostih trenerjev ter informacije o ženskah v vlogi trenerja
- **Rezultati:** trenerji najpogosteje sodelujejo z kondicijskim trenerjem, le 21% trenerjev redno sodeluje s športnim psihologom, trenerji ne sodelujejo z fizioterapevtom in sociologom, trenerji dobro poskrbijo za organizacijo svoje ekipe, trenerji dobro komunicirajo s športniki, pristop trenerjev k treningu med individualnimi in ekipnimi športi se razlikuje tudi med ženskimi in moškimi ekipami oz. športniki.

-
-
-

SOCIOLOGIJA (3)

•
•
•

Breskvar, P. (1989). Socialno demografski status otrok – teniških igralcev. Ljubljana: FTK.

- **Cilji:** ugotoviti vpliv socialno demografskega statusa na ukvarjanje in uspešnost v tenisu
- **Vzorec merjencev:** otroci vključeni v TŠ in vrstniki, ki se ne ukvarjajo s tenisom
- **Vzorec spremenljivk:** ocena socialnega statusa staršev
- **Rezultati:** ugotovljena je bila statistično značilna povezanost ukvarjanja otrok in uspeha v tenisu z socialno demografskim statusom staršev otrok.

•
•
•

Malešič, A. (1990). Stališča staršev otrok do otrokovega ukvarjanja s tekmovalnim tenisom. Ljubljana: FTK.

- **Cilji:** ugotoviti vpliv stašev na tekmovalno ukvarjanje otrok
- **Vzorec merjencev:** 37 igralcev-k TK Olimpija Ljubljana
- **Vzorec spremenljivk:** stališča staršev
- **Rezultati:** ugotovljen je velik pomen družine na otrokovo ukvarjanje s tenisom. Pomembni so odprti odnosi med otrokom in starši. Vlogi matere in očeta se razlikujeta.

Kukič, S. (2003) Odnos do tenisa v Sloveniji (vidik medijev). Ljubljana: Fakulteta za šport.

- Raziskovalno delo obravnava odnos slovencev do tenisa oziroma natančneje, kako slovinci, ki se rekreativno ukvarjajo z tenisom in slovinci, ki se z tenisom ne ukvarjajo, vrednotijo delo medijev na področju športa, natančneje na področju tenisa. Delo tako obravnava navezo medijev in tenisa, kakšno je trenutno stanje tenisa in razkriva katere športne panoge anketiranci najrajši spremljajo v medijih; kaj menijo o tem, v katerih športih je konkurenca v svetu največja; katerih uspehov slovenskih športnikov v individualnih športih oziroma panogah so bili najbolj veseli in kateri rezultati slovenskih športnikov so dosegli največjo odmevnost v svetu.
- Podatke smo zbrali s pomočjo anketnega vprašalnika v katerega je bilo vključenih 57 spremenljivk. Z njimi je bilo mogoče dobiti osnovne podatke anketirancev, podatke o medijski podprtosti športa in tenisa in podatke, ki kažejo kakšna stališča imajo anketiranci do samega tenisa. V vzorec anketirancev je bilo zbranih 50 anketirancev, ki se s tenisom ukvarjajo rekreativno in 50 anketirancev, ki tenisa ne igrajo. Rezultati naše raziskave so informativni in ne reprezentativni.

Kukič, S. (2003) Odnos do tenisa v Sloveniji (vidik medijev).
Ljubljana: Fakulteta za šport.

- Na osnovi osnovne statistike, analize variance in hi kvadrata, smo skušali pojasniti in analizirati kakšen odnos imamo do tenisa Slovenci in kakšna je medijaska podprtost tega športa iz »oči« anketirancev. Rezultati raziskave kažejo, da imajo anketiranci z visoko izobrazbo bolj (...in neposredno s tem tudi višji mesečni dohodek,) pozitiven odnos do tenisa kot anketiranci z nižjo izobrazbo; da anketiranci z nižjo izobrazbo posredno kažejo negativen odnos do tenisa; da večina anketirancev meni, da je kvaliteta poročanja slovenskih medijev na področju športa in tenisa, razmeroma slaba.

•
•
•

Čepelnik, L. (2005). Socialni status teniških trenerjev.
Ljubljana: Fakulteta za šport.

- **Cilji raziskave:** ugotoviti socialni status teniških trenerjev, ugotoviti, kako je socialni status odvisen od starosti trenerjev, ugotoviti, ali obstajajo razlike v socialnem statusu med trenerji ženskega in moškega spola.
- **Delovne hipoteze:** starejši trenerji imajo boljši socialni status kot mlajši trenerji; povprečni mesečni (neto) zaslužek je odvisen od izobrazbe, socialni status je odvisen od velikosti in gospodarsko – ekonomskega stanja regije delovanja.
- **Vzorec merjencev in metode dela:** trenerji slovenskih klubov starih od 22 do 58 let. Vzorec zajema 40 teniških trenerjev, od tega 13 žensk (32,5 odstotkov) in 27 moških (67,5 odstotkov). Za primerjavo s slovenskimi trenerji, pa sem dobila tudi rezultate štirih trenerjev iz ZDA. Statistično značilno povezanost med zaslužkom, starostjo in izobrazbo pa smo ugotavljali s Hi2 testom.

•
•
•

Čepelnik, L. (2005). Socialni status teniških trenerjev.
Ljubljana: Fakulteta za šport.

- **Vzorec spremenljivk:** spol, starost, izobrazba, leta delovnih izkušenj, regija delovanja, dodatna izobraževanja, mesto bivanja, lastništvo nepremičnine, posedovanje avtomobila, vrednost teniškega loparja, povprečni mesečni zaslužek.
- **Rezultati:** povprečna starost teniških trenerjev in trenerk v Sloveniji je 29 let; povprečni trenerski staž je 8 let; največ trenerjev (32,5 odstotkov) ima naziv vaditelja tenisa, naziv trenerja A, kar je tudi najvišji naziv v državi, pa ima samo en trener; 37,5 % trenerejv živi v hiši, 62,5 odstotkov pa v stanovanju; 35 % jih je tudi lastnikov nepremičnine v kateri živijo; večina trenerjev ima (57,5 odstotkov) končano srednjo šolo, 40 odstotkov fakulteto in 2,5 odstotkov končan doktorat; povprečni mesečni zaslužek slovenskih teniških trenerjev je 100.946,00 tolarjev.

•
•
•

Čepelnik, L. (2005). Socialni status teniških trenerjev.
Ljubljana: Fakulteta za šport.

- **Rezultati:** mesečni zaslužek narašča s starostjo in posledično s tem tudi materialne dobrine, ki jih trenerji posedujejo; trenerji se ukvarjajo s trenerskim poklicem predvsem zaradi veselja do športa in pa zaradi tega, ker so bili v svoji mladosti aktivni na tem področju.
- **Preverjanje hipotez:** hipoteza H1, ki predvideva, da imajo starejši trenerji boljši socialni status kot mlajši trenerji, je potrjena; hipotezo H2, ki predvideva, da je povprečni mesečni (neto) zaslužek odvisen od izobrazbe, moramo zavrnilo; tudi hipotezo H3, ki predvideva, da je socialni status odvisen od velikosti in gospodarsko – ekonomskega stanja regije delovanja, zavržemo.

-
-
-

ORGANIZIRANOST (2)

•
•
•
Gerdin, A. (2001) Primerjava različnih organizacijskih modelov izbranih teniških zvez s slovensko teniško zvezo.

Ljubljana: Fakulteta za šport.

- Raziskava je namenjena predstavitvi krovne teniške organizacije v Sloveniji. Predstavljena je teniška organizacija v ožjem smislu, kot formalno organizirana institucija z vsemi potrebnimi organi in sestavinami. Poleg TZS so predstavljene še tri teniške organizacije iz drugih držav (Irska, Poljska, Turčija), ki so Sloveniji podobne bodisi po številu prebivalstva ali stopnji razvitosti tenisa, skratka države, kjer so podatki lahko s slovenskimi smiselno primerljivi. V drugem delu so predstavljeni in razloženi posamezni statistični podatki. Pri tem gre za poskus odkrivanja skupnih točk, razhajanj, pa tudi morebitnih pozitivnih ali negativnih lastnosti posamičnih državnih sistemov.

•
•
•
Abram, M. (2004). Analiza organiziranosti izbranih teniških klubov in izdelava modela organiziranosti za teniški klub Krško. Ljubljana: Fakulteta za šport.

Teniške organizacije, teniška društva imajo v Sloveniji zelo pomembno vlogo pri nadaljnjem razvoju tenisa v Republiki Sloveniji. Kako se povzpeti višje in kako ohraniti nekatere pozitivne trende je vprašanje, a hkrati cilj teniških klubov, ki delujejo v različnih regijah po vseh Sloveniji. Dobra organiziranost kluba, ki je eden izmed pogojev za uspešno delovanje teniškega kluba je v marsikaterem klubu še vedno na nivoju, ki ne omogoča razvoja tenisa v okolju v katerem deluje. Vodenje, upravljanje organizacije, ki je povrh vsega vzgojno-izobraževalna, zahteva določeno odgovornost in znanja. Časi volonterstva so za nami in ljudje smo vse bolj tržno, podjetniško naravnani. To zahteva od nas družbeno-ekonomski sistem, način življenja in okolje v katerem ustvarjamo.

-
-
-

Abram, M. (2004). Analiza organiziranosti izbranih teniških klubov in izdelava modela organiziranosti za teniški klub Krško. Ljubljana: Fakulteta za šport.

Na področju športnega menedžmenta v Sloveniji zaenkrat še nimamo izobraževalnega programa, ki bi »proizvajal« športne menedžerje. Na Fakulteti za šport ta misel že dolgo časa zori in študentje nestrpno pričakujejo premik v tej smeri. V svetu športne menedžerje izobražujejo na športnih fakultetah. Študij na Fakulteti za šport v Ljubljani omogoča, da morebitni bodoči menedžerji pridobijo določeno količino znanj, ki jim daje širino, ki je potrebna za strokovno opravljanje zadanih nalog v šolah, klubih in ustanovah, kjer diplomanti Fakultete za šport delujejo. Z uvedbo osnov športnega menedžmenta in omogočanjem poglobljenega študija bi s Fakultete za šport pridobili kadre, ki bi imeli dobro podlago za delo v klubih.

Namen diplomske naloge je dobiti posnetek organiziranosti izbranih teniških klubov v Sloveniji, predstaviti pojme, ki so povezani z samim vodenjem in koordinacijo dela v klubu ter na koncu izdelati model organiziranosti za teniški klub Krško. Model organiziranosti je nastal na podlagi pridobljenih informacij kako delujejo klubi v Sloveniji in na podlagi osebnih idej.

•
•
•
Abram, M. (2004). Analiza organiziranosti izbranih teniških klubov in izdelava modela organiziranosti za teniški klub Krško. Ljubljana: Fakulteta za šport.

V prvem poglavju sem na kratko opisal teniško igro in njen razvoj v svetu in pri nas. V drugem, tretjem in četrtem poglavju sem se osredotočil na športni menedžment in pojme povezane z organizacijo in vodenjem organizacij. Osredotočil sem se tudi na uvedbo strateškega menedžmenta v nedobičkonosne organizacij. V petem poglavju sem iz organizacijskega vidika na kratko predstavil in analiziral izbrane teniške klube. Podatke sem dobil z neformalnimi intervjuji. V šestem in sedmem poglavju pa sem skušal ustvarjalno oblikovati model organiziranosti, ki bi nakazal razvoj teniške organizacije v prihodnosti v Krškem. V sklepni misli sem skušal pridobljeno in ugotovljeno strniti ter oblikovati v neko celoto, ki mi/nam bo pomagala pri boljšem organiziranju teniške dejavnosti in spremljanju trendov v razvoju igre same, kot tudi razvoju organizacijskih struktur, ki so nujne za uspešno delovanje nekega kluba.

Spisek diplomskih nalog

1. Trojar, D. (1992). Tenis v šoli. Ljubljana: Fakulteta za šport (sm).
2. Jaki, D. (1993). Starši in tenis. Ljubljana: Fakulteta za šport (sm).
3. Planinšek, T. (1993). Analiza elementov teniške igre in časovnih kazalcev v finalnih dvobojih na OP Francije in ZDA v letu 1993. Ljubljana: Fakulteta za šport (sm).
4. Frčej, F. (1994). Struktura teniške igre v dvobojih igralcev različnih starostnih kategorij. Ljubljana: Fakulteta za šport (sm).
5. Remih, A., Tomc, D. (1995). Ekspertni model začetnega izbora in usmerjanja otrok v tenis. Ljubljana: Fakulteta za šport (sm).
6. Cvetko, D. (1995). Struktura teniške igre v dvobojih igralcev različnih spolov. Ljubljana: Fakulteta za šport (sm).
7. Stropnik, I. (1996). Zanesljivost in factorska veljavnost izbranih testov koordinacije pri tenisu. Ljubljana: Fakulteta za šport (m).
8. Rorič, I. (1996). Primerjava različnih modelov športnega treniranja mladih teniških igralcev. Ljubljana: Fakulteta za šport (m).
9. Wallas, G. (1996). Model teniškega igralca. Ljubljana: Fakulteta za šport (m).
10. Volk, M. (1996). Različne metode poučevanja tenisa pri otrocih. Ljubljana: Fakulteta za šport (m).
11. Završki, S. (1997). Povezanost rezultatov izbranih testov funkcionalnih sposobnosti z uspešnostjo mladih teniških igralcev. Ljubljana: Fakulteta za šport (m).
12. Žibrat, S. (1997). Problematika treniranja teniških igralcev v tekmovalnem obdobju. Ljubljana: Fakulteta za šport (m).
13. Jedlička, Ž. (1998). Vpliv izbranih motoričnih in anaerobnih testov pri pojasnjevanju tekmovalne uspešnosti v tenisu. Ljubljana: Fakulteta za šport (m).
14. Strmec, M. (1998). Model teniškega trenerja. Ljubljana: Fakulteta za šport (m).
15. Vrenčur, E. (1998). Vpliv časa rojstva na tekmovalno uspešnost teniških igralcev različnih starostnih kategorij. Ljubljana: Fakulteta za šport (m).
16. Meglič, K. (1998). Najpomembnejši mejniki v slovenskem tenisu. Ljubljana: Fakulteta za šport (m).
17. Prestor, M. (1998). Ocenjevanje teniških trenerjev. Ljubljana: Fakulteta za šport (m).
18. Tanko, U. (1999). Primerjava kronološke starosti teniških igralcev in uvrstitve na teniški jakostni lestvici. Ljubljana: Fakulteta za šport (m).
19. Vučkovič, G. (1999). Osnove squasha. Ljubljana: Fakulteta za šport (m).
20. Por, M. (1999). Večletno spremljanje razvoja rezultatov kakovostnih slovenskih teniških igralcev in igralcev v izbranih antropometričnih in motoričnih testih ter tekmovalni uspešnosti. Ljubljana: Fakulteta za šport (m).

Spisek diplomskih nalog

21. Weisseisen, Ž. (2000). Razvoj tenisa v Sloveniji v obdobju 1989 – 1999. Ljubljana: Fakulteta za šport (m).
22. Šerjak, M., M. (2000). Povezanost izbranih motoričnih sposobnosti in tekmovalne uspešnosti mladih teniških igralk. Ljubljana: Fakulteta za šport (m).
23. Gerdin, A. (2001) Primerjava različnih organizacijskih modelov izbranih teniških zvez s slovensko teniško zvezo. Ljubljana: Fakulteta za šport (m).
24. Tisak, B. (2001) Analiza poškod slovenskih teniških igralk in igralcev starih od 10 do 29 let. Ljubljana: Fakulteta za šport (m).
25. Ferjan, R. (2001) Primerjava igralnih značilnosti finalnih dvobojev odprtega teniškega prvenstva ZDA in Avstralije v letih 2000 in 2001. Ljubljana: Fakulteta za šport (m).
26. Pintarič, T. (2002) Analiza elementov teniške igre in časovnih kazalcev v finalnih dvobojih Francije in Anglije v letu 2001. Ljubljana: Fakulteta za šport (m).
27. Zlatoper, Z. (2002). Primerjava igralnih značilnosti finalnih dvobojev odprtega teniškega prvenstva Francije, Velike Britanije in ZDA v letu 2001. Ljubljana: Fakulteta za šport (m).
28. Šporn, A. (2002). Pritisk ožje družbene okolice na otroka tenisača. Ljubljana: Fakulteta za šport (m).
29. Udir, D. (2002). Vpliv psiholoških dejavnikov na uspeh v tenisu. Ljubljana: Fakulteta za šport. (sm).
30. Stare, M. (2002). Povezanost izbranih antropometričnih in motoričnih spremenljivk s tekmovalno uspešnostjo pri teniških igralkah starih od 12 do 14 let. Ljubljana: Fakulteta za šport (m).
31. Klevišar, A. (2002). Vadbene pristopi trenerjev v slovenskem športu. Ljubljana: Fakulteta za šport.
32. Mrnjec, S. (2003). Vpliv psiholoških značilnosti na tekmovalno uspešnost v teniški igri. Ljubljana: Fakulteta za šport.
33. Kukič, S. (2003) Odnos do tenisa v Sloveniji (vidik medijev). Ljubljana: Fakulteta za šport.
34. Kursar, G. (2003). Jedan od mogućih modela testiranja antropometričkih I funkcioanlnih značajki u tenisu. Fakultet za prirodoslovno-matematičkih znanosti I odgojnih područja u Splitu – Zavod za kineziologiju.
35. Račnik, D. (2003). Primerjava motoričnega in antropometrijskega statusa med deset in enajst letnimi dečki in deklicami v namiznem tenisu. Ljubljana: Fakulteta za šport.
36. Palovšnik, M. (2004). Taktika v hokeju na ledu. Ljubljana: Fakulteta za šport.
37. Štendler, A. (2004). Taktika v tenisu. Ljubljana: Fakulteta za šport.

Spisek diplomskih nalog

38. Abram, M. (2004). Analiza organiziranosti izbranih teniških klubov in izdelava modela organiziranosti za teniški klub Krško. Ljubljana: Fakulteta za šport.
39. Kotnik, N. (2004). Analiza rezultatov teniško-motoričnih in antropometričnih meritev mladega teniškega igralca ter uporaba pri nadzoru ter načrtovanju treniranja. Ljubljana: Fakulteta za šport.
40. Krajnc, Z. (2004). Tekmovalni sistem teniške zveze slovenije in možnosti za njegovo izboljšanje. Ljubljana: Fakulteta za šport.
41. Liška, M. (2004). Poskus izdelave testa za oceno vzdržljivosti v tenisu. Ljubljana: Fakulteta za šport.
42. Forjan A. (2005) Analiza in primerjava poškodb slovenskih badmintonskih in teniških igralcev, starih od 15 do 29 let. Ljubljana: Fakulteta za šport.
43. Težak, M. (2005). Pomen in razvoj specifične teniške motorike. Ljubljana: Fakulteta za šport.
44. Vučković, G. (2005). Tehnično-taktične značilnosti igranja različno kakovostnih skupin igralcev squasha. Ljubljana: Fakulteta za šport.
45. Čepelnik, L. (2005). Socialni status teniških trenerjev. Ljubljana: Fakulteta za šport.
46. Trampuž, R. (2005). Primerjava dveh različnih metodičnih pristopov pri učenju osnovnih badmintonskih udarcev v interesni dejavnosti v okviru športne vzgoje za učence prvega in drugega razreda. Ljubljana: Fakulteta za šport.

NAČRTI

- ANALIZA IGRE Z UPORABO POSTOPKOV SLEDENJA
- KINEMATIČNA ANALIZA TEHNIKE
- TENIŠKA MOTORIKA – NATANČNOST MERITEV
- REALIZACIJSKE IN MOBILIZACIJSKE RAZSEŽNOSTI.